

Voda jako zbraň: Od historického zákazu k sionistické praxi

Voda, nejzákladnější potřeba pro život, byla v průběhu historie používána jako zbraň – k vyhladovění, šíření nemocí, vyhánění a ničení civilního obyvatelstva. Mezinárodní právo, vyvinuté během staletí válek a reflexe, výslovně zakazuje znečišťování, ničení nebo odepírání přístupu k vodním zdrojům. Přesto v moderní době nacházíme stát – **Izrael** – který tyto normy opakovaně porušuje, jak historicky, tak systematicky, při své kolonizaci a okupaci palestinské půdy. Od biologické války v roce 1948 po sabotáž infrastruktury na Západním břehu a taktiky obklíčení v Gaze zůstává využívání vody jako zbraně stálou součástí sionistické politiky.

Tento esej sleduje historii zneužívání vody jako zbraně, její zákaz podle mezinárodního práva a vývoj izraelských taktik od přímého otravování k strukturální dominanci. Zkoumá také, jak selhání raných židovských plánů pomsty v poválečné Evropě pomohlo přeměrovat násilí – vyvrcholené dlouhým a pokračujícím útokem na palestinský život prostřednictvím kontroly a ničení vody.

Voda jako zbraň: Historický přehled

Úmyslné znečišťování vodních zdrojů bylo dlouho odsuzováno jako ohavný válečný čin. Starověké a středověké příklady jsou četné, od obklíčených armád znečišťujících studny mrtvolami po použití přírodních toxinů. S vývojem válečných zákonů se tyto činy staly právně a morálně nepřijatelnými.

- **Haagská úmluva IV (1907)** zakazuje použití jedu nebo otrávených zbraní (čl. 23(a)).
- **Ženevský protokol (1925)** zakazuje chemické a biologické zbraně, včetně ve vodě.
- **Úmluva o biologických zbraních (1972)** a **Úmluva o chemických zbraních (1993)** tyto zákazy potvrzují.
- **Římský statut ICC (1998)** definuje použití otrávené vody jako válečný zločin podle článku 8(2)(b)(xvii).

V 20. století se tyto činy staly **zvykovým mezinárodním právem**, závazným pro všechny státy a aktéry. Přesto byly tyto normy rychle porušeny během založení sionistického státu v Palestině.

Operace „Rozsévej svůj chléb“ a sionistické otravování vody (1948)

V roce 1948, během Nakby (násilného vysídlení přes 750 000 Palestinců), prováděly izraelské milice a vědecké jednotky úmyslné operace biologické války proti palestinským civilis-

tům. Jedním z nejjasnějších příkladů bylo otravování vodních zdrojů **bakteriemi tyfu**:

- **Acre (květen 1948)**: Sionistické síly kontaminovaly městský vodovod tyfem, což způsobilo masové onemocnění. Zásah provedl Červený kříž. Jednalo se o první známé použití bakteriologických zbraní sionistickými silami, koordinované **jednotkou 131** Haganahu.
- **Gaza (červen 1948)**: Podobný plán byl zmařen egyptskými úřady. Sionističtí operativci nesoucí biologické látky byli zatčeni před nasazením.
- **Vesnice jako Biddu, Beit Surik a 'Ayn Karim** zaznamenaly znečištění nebo zničení svých studní či nádrží, což způsobilo nemoci a vysídlení.
- **Ein al-Zeitun a několik vesnic v Galileji** mělo své studny trvale sabotovány, často v souvislosti s masakry nebo hromadnými vyháněními.

Tyto operace porušily několik ustanovení **Haagských pravidel**, tehdy platných, a zapadaly do doktríny **Plánu Dalet** – širší strategie pro vylidnění a odstrašení.

Od otravování Německa k otravování Palestiny: Změna cíle, zrození beztrestnosti

V roce 1945 plánovala **skupina Nakam** – síť přeživších holocaustu oddaných pomstě – otrávit **vodovodní systém** v německých městech, jako jsou Norimberk a Mnichov. Infiltovali městské vodovodní systémy a získali přístupové mapy s úmyslem zabít miliony lidí pomocí arsenu. Plán však selhal, když britské úřady zadržely jejich vůdce a jed byl vylit do moře.

Nemohouce dosáhnout ani potrestat Němce – geograficky vzdálené a politicky chráněné – se hněv skupiny nerozplynul. Byl **přesměrován**. Mnohem dostupnější a nechráněný cíl byl blízko: **palestinský lid**. Byli to právě ti, kteří v mnoha případech během holocaustu a let před ním **poskytli útočiště Židům**, když je žádný západní stát – včetně USA a Velké Británie – nepřijal, jak ukazuje **konference v Evianu** z roku 1938.

Jen o tři roky později sionistické síly otrávily palestinské studny – ne jako pomstu za holocaust, ale jako nástroj kolonizace a vysídlení. Aby to ospravedlnily, vytvořily lež: že **Palestinci, nikoli Němci, byli zodpovědní za holocaust**.

Nejčastěji opakovaná verze této lži tvrdí, že **velký muftí Jeruzaléma, Hadž Amín al-Husajní**, „podněcoval“ nebo spoluvytvářel plán holocaustu s Hitlerem. Tento nárok se pod drobnohledem historického časového sledu hroutí, ale zůstává **základem izraelské propagandy**. I dnes izraelští politici a účty hasbary opakují tuto deformaci a označují podporovatele Palestiny za „islamo-nacisty“ nebo „palinacisty“ – narativní inverzí, která má vymazat německou vinu a ospravedlnit sionistické násilí proti Palestincům.

Moderní taktiky: Nterorismus osadníků a strukturální kontrola

I když biologické útoky ustaly, zneužívání vody pokračuje v rafinovanějších formách – zejména na Západním břehu, kde izraelský okupační režim navrhl složitý systém **strukturální deprivace**:

- **Vandalismus osadníků**: Osadníci běžně **koupou v obecních cisternách**, rozbíjejí zavlažovací potrubí, střílejí na střešní nádrže na vodu a blokují přístup k pramenům.
- V **červenci 2025** osadníci odvedli vodu určenou pro více než 30 palestinských vesnic, aby naplnili **soukromý bazén** v nedaleké osadě.
- **Sabotáž cisteren** zahrnuje plnění studní **kameny, betonem nebo odpadky**, čímž se stávají nepoužitelnými.

Toto násilí osadníků je **podporováno státními politikami**, zejména těmi zakořeněnými v **Vojenském příkazu 158 (1967)**, který **vyžaduje, aby Palestinci získali povolení pro jakoukoli novou vodní instalaci**, včetně **sběru dešťové vody**. Povolení jsou téměř nikdy udělena.

Režim Mekorot: Institucionalizovaný apartheid

Izraelská národní vodárenská společnost, **Mekorot**, dohlíží na systém, ve kterém:

- **52 %** vytěžené vody jde do Izraele.
- **32 %** do nelegálních osad.
- **Pouze 16 %** zůstává pro Palestince, kteří čítají miliony.

Mezitím Palestinci na Západním břehu dostávají jen **20–50 litrů denně**, což je daleko pod **minimem WHO** 100 litrů. Osady mají zavlažované farmy a bazény. Toto není nedostatek – je to nadřazenost.

V **oblasti C** nadměrné čerpání Izraelem z **horské vodonosné vrstvy** způsobilo vysychání nebo zasolení palestinských studní. Na místech jako **Bardala** a **Al-Auja** kolabuje zemědělství. Samotná půda je zabíjena. Toto je **ekocida**.

Kriminalizace oblohy: Dešťová voda jako kontraband

Dokonce ani obloha není volná. Podle **Vojenského příkazu 158** je sběr dešťové vody kriminalizován. Cisterny postavené bez povolení jsou:

- **Demolovány** izraelskými silami.
- **Konfiskovány** jako „nelegální infrastruktura“.
- **Trestány** odpojením vody (např. vesnice v roce 2017 ztratila na pět dní celý přívod vody).

Tyto praktiky porušují **Čtvrtou ženevskou úmluvu**, **Haagská pravidla (1907)** a **lidské právo na vodu** podle **ICESCR**. Izraelci spotřebují nejméně **čtyřikrát více vody** než Palestinci.

Gaza: Obléhání jako environmentální a biologická válka

V Gaze se voda stala nejen komoditou – ale zbraní **obléhání**. Od roku 2007 Izrael blokuje nebo bombarduje kritickou infrastrukturu:

- **Odsolovny** zničeny.
- **Zařízení na čištění odpadních vod** cíleny.
- **Palivo pro vodní čerpadla** odepřeno.

K roku 2025:

- **Přes 97 %** vody v Gaze je nepitná.
- Děti trpí **chronickými nemocemi přenášenými vodou**.
- Od **2. března 2025** vstoupila Gaza do **fáze 5 hladomoru IPC**, přičemž oslabené imunitní systémy činí i mírné případy **enteritidy** potenciálně smrtelnými.

Když se na internetu šíří obrázky **vychrtlých palestinských dětí**, izraelské účty hasbary je odmítají jako oběti „genetických nemocí“. Stejně tvrzení kdysi vnesli nacisté o obětech, jako byla **Anna Franková**, která nezemřela v plynové komoře, ale na **tyfus, nemoc přenášenou vodou** v Bergen-Belsenu. Ozvěny jsou mrazivé.

Závěr: Otravování vody, otravování paměti

Voda byla vždy zbraní. Ale v sionistickém projektu se stala doktrínou – prostředkem k odstranění, trestání a dominanci. Od roku 1948 do současnosti byly studny otráveny, vodonosné vrstvy vypleněny a žížeň kriminalizována. V Gaze děti umírají kvůli nedostatku čisté vody. Na Západním břehu jsou celé komunity nuceny opustit svou půdu.

A přesto, i když je jejich voda kradena nebo ničená, jsou Palestinci obviňováni – nejen za odpor, ale za zločiny jiných. Národ, který pomohl zachránit židovské uprchlíky před holocaustem, se stal **jeho obětním beránkem** – ne kvůli tomu, co udělal, ale protože byl nablízku.

Zneužívání vody jako zbraně znamená **vést válku proti samotnému životu**. A přesouvání viny za genocidu na oběti jejích přeživších znamená **otrávit pravdu**. Pokud má být mír, musí nejprve přijít spravedlnost. A spravedlnost začíná **odhalením zbraně**, pojmenováním zločinu a vrácením vody – fyzické i morální – těm, od kterých byla ukradena.